

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De munificis ac liberalibus: & quòd liberalitas salutem conciliet. cap. cvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A lent, cum ab iis, quos amamus, diuellimur.

Tria esse amicitiae genera edocemur. Quorum primum ac praestantissimum illud est, ^{Triplex &} quod virtute conflat. firma enim ac solida est ea benevolentia, qua a ratione profici- ^{amicia} tur. Secundum ac medium illud est, quod in mutuae vicis commercio consistit, quod etiam ^{genus.} liberale atque ad tuendam hominum vitam ^{vide est.} Communitis enim est amicitia grata, & beneficij memor. Tertium ac postremum illud dicimus, quod ex consuetudine ac familiaritate cum ethnicis contrahimus. Primum itaque amicitiae genus, philosophi est: alterum hominis: tertium animantis ratione carentis.

B Incundus ille amicus est, qui res quoque nostras aduersas suas ducit. Amplissimarum opum instar est amicus firmus ac constans. Qui iuxta Deum amicus est, veris suis sermonibus mel & lac fundit.

De mense amicis, atque improbis.

CAP. CVI.

MICI impij odio habebunt amicos pauperes. Vir ini- ^{Pro. 16.} quus lactat amicum suum: & ducit illum in viam non bonam. Occasiones quaerit, qui vult recedere ab amico. Iaculum & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra ^{18. 25.} proximum suum falsum testimonium. Qui benedicit manè proximo suo voce grandi, de nocte conflurgens maledicenti similis erit. ^{27.}

C Nolite credere amico, & nolite confidere in duce.

Est amicus secundum tempus suum: & non permanebit in tempore tribulationis. Et est amicus, qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus, qui odium & rixam & conuitia denudabit. Est autem amicus focius mensa: & non permanebit in die necessitatis: & si humiliatus fueris, erit contra te. Est amicus solo nomine ^{37.} amicus. Si possides amicum, in tentatione posside illum: & ne facile credas ei. ^{6.}

D Pro amico ne sis hostis. Sodalis amico coniucundatur in oblectationibus: & in tempore tribulationis aduersarius erit. Sodalis amico condolet causa veteris: & contra hostem accipiet scutum. Si habes, conuiuet tecum, & euacuabit te: & ipse non dolebit super te. Si necessarius illi fueris, supplantabit te, & subridens spè dabit, narrans tibi bona, & dicit, Quid opus est tibi? & confundet te in cibis suis, donec te exinaniat bis aut ter: & in nouissimo deridebit te: & postea videns derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. In conspectu oculorum tuorum condulcabit os suum, & super sermones tuos admirabitur. Nouissimè autem peruerret os suum, & in verbis tuis ponet scandalum. ^{27.}

Et quia abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorum. ^{Mat.}

Intemperantes homines, ac gula dediti, quandiu in ipsorum ore cibi sunt, conuiuatores ^{Incerti.} laudibus afficiunt, assentantur, mirificis sermonibus predicant. At si mensa paulum differatur, quos aliquando ante voluptatis causa aequè ac Deum adorabant, maledictis conuertiisque tanquam saxis quibusdam insectantur.

E Mutua fides ab ipsis effugit: amicitia apud eos mensa sinibus circumscribitur: salutatio- ^{Christi.} nes eorum suspicione plena sunt.

Nemo amicum ac sodalem adulatorem dixerit. Amicitia enim morbus, adulatio est. ^{Philonis.}

De munificis ac liberalibus: & quod liberalitas salutem conciliet.

CAP. CVII.

VM vidisset Abigail Dauid, festinauit, & descendit de asino, & procidit ^{1. Reg. 25.} coram Dauid super faciem suam, & adorauit super terram, & cecidit ad pedes eius, & dixit, In me sit, Domine mi, haec iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis, & audi verba famulae tuae. Ne ponat, oro, Domi-

nus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo. Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo, &c.

2. Reg. 16. Dixit rex Siba, Quid sibi volunt hæc? Responditque Siba, Afini domestici regis ut fedaent, & panes & palatha ad vescendum pueris tuis, vinum autem ut bibat, si quis defecerit in deserto. Et ait rex Siba, Tu sunt omnia, quæ fuerunt Miphiboseth. Et prostratus Siba adorauit, dicens, Inueni gratiam in oculis tuis, Domine mi rex.

Scholium Hospitalium munerum oblatio domini facultates ad seruum transtulit.

Damasc. Misit Achaz nuncios ad regem Assyriorum, dicens: Seruus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israël, qui confurrexerunt aduersum me. Et cum collegisset argentum & aurum, quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munerum. Qui & acquieuit voluntati eius. Ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & vastauit eam, Rasin autem interfecit.

Pro. Donum hominis dilatat eum: & apud principes confedere eum facit. Donum occultum euertit iras.

Eccli. 35. In omni dato hilarem fac vultum tuum.

Basilij. Beneficiorum gratia ad donantes reuertuntur.

Munificentia gloriam conciliat: tenacitas contra scommatis ac dictis patet.

De preparatis & illiberalibus: & quod ij, qui tenacitatis morbo laborant, in pericula incidunt.

CAP. CVIII.

Iudic. 8.

DIXIT Gedeon ad viros Socoth, Date, obsecro, panes populo, qui mecum sunt, quia valde defecerunt, ut possimus persequi Zebee & Salmana reges Madiam. Responderunt principes Socoth, Forsitan palma manuum Zebee & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas, ut demus exercitui tuo panes. Quibus ille ait, Cum ergo tradiderit Dominus Zebee & Salmana in manus meas, & cum reuersus fuero victor in pace, conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti. Et inde conscendens venit in Phanuel, locutusque est ad viros loci illius similia. Cui & illi responderunt, sicut responderant viri Socoth. Dixit itaque eis, Cum reuersus fuero victor in pace, destruam turrin hanc. Reuertens igitur de bello, apprehendit puerum de viris Socoth, interrogauitque eum nomina principum & seniorum Socoth, & descripsit septuaginta septem viros. Venitque ad Socoth, & dixit eis, En Zebee & Salmana, super quibus exprobrauistis mihi, dicentes, Forsitan manus Zebee & Salmana in manibus tuis sunt: idcirco postulas, ut demus tuis, qui lassus sunt, & defecerunt, panes. Tulit ergo seniores ciuitatis, & spinas deserti ac tribulos, & contriuit cum eis, & comminuit viros Socoth. Turrim quoque Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis.

1. Reg. 25. Respondens Nabal pueris Dauid, ait, Quis est Dauid? & quis est filius Isai? Hodie increuerunt serui, qui fugiunt dominos suos. Tollam ergo panes meos, & vinum meum, & carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, & dabo tuis, quos nescio vnde sunt.

Pro. Qui parit donis, iram fortem excitat.

Eccli. 5. Est etiam infirmitas alia pessima, quam vidi sub Sole: diuitiarum conseruata in malum domini sui. Pereunt enim in afflictione pessima. Est & aliud malum, quod vidi sub Sole, & quidem frequens apud homines. Vir cui dedit Deus diuitias & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud.

Est